

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni
„Moldtelecom”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni
„Moldtelecom” împotriva lui Iurie Bobu privind încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 27 iunie 2018 SA „Moldtelecom” a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva lui Iurie Bobu privind încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 17 noiembrie 2017 în timpul
săpării fântânii de apă potabilă pe terenul privat al pârâtului amplasat în XXX a fost
deteriorat cablul de comunicații electronice de tip FO-12.

În scopul restabilirii funcționalității cablului de comunicații electronice de tip
FO-12, SA „Moldtelecom” a fost nevoită să suporte cheltuieli materiale în sumă de
13 746,80 de lei.

Vinovat de prejudicierea SA „Moldtelecom” se face Iurie Bobu, care până la
începerea lucrărilor de săpare a fântânii urma să se adreseze către autoritatea publică
locală pentru a-l informa despre existența rețelelor edilitare în locul în care se
planifica săparea fântânii.

Din imaginile foto efectuate de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție
Ștefan Vodă se observă alături de gospodăria pârâtului un pilon cu o înălțime de 30
metri, care asigură prestarea serviciului de telefonie mobilă „Unite” ce aparține SA
„Moldtelecom”. Mai mult, vizavi de gospodăria pârâtului, peste drum este instalat un
indicator ce avertizează persoanele despre existența cablului de fibră optică.

Prin urmare pârâtul necesita să coordoneze săparea fântânii cu autoritatea locală
și cu cel puțin trei zile lucrătoare până la începutul lucrărilor de terasament, să cheme
reprezentantul furnizorului, în jurisdicția căruia se află rețeaua de comunicații
electronice, pentru stabilirea în baza documentației tehnice și prin puțuri de control, a

poziționării precise a cablurilor și altor construcții subterane ale rețelelor de comunicații electronice și determinarea adâncimii lor de poziționare, fapt ce nu a fost respectat de către pârât.

Afirmațiile pârâtului precum că în apropierea gospodăriei sale lipsea semne informaționale despre existența rețelelor de comunicații electronice nu pot servi ca temei pentru nerecuperarea prejudiciului cauzat SA „Moldtelecom” în mărime de 13 746,80 de lei.

SA „Moldtelecom” a solicitat încasarea din contul lui Iurie Bobu a prejudiciului material în sumă de 13 746,80 de lei, cât și taxa de stat în mărime de 412,40 lei, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, acțiunea depusă de SA „Moldtelecom” împotriva lui Iurie Bobu privind încasarea prejudiciului material s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a stabilit că pârâtul Bobu Iurie nu poate să poarte răspundere materială pentru prejudiciul cauzat altei persoane fără intenție, în lipsa vinovăției. Acesta fiind proprietarul terenului de pământ, era în drept să efectueze orice lucrări de construcție, reconstrucție sau alte lucrări pentru care nu se cere eliberarea autorizației de construcție, iar săparea pe terenul său a unei fântâni nu cade sub incidența Legii nr.163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Instanța a constatat că pârâtul procurând imobilul nu a fost informat că pe terenul său trece, sau este instituită vreo servitute și el cunoaște despre aceasta, iar indicatorul care este menționat de reclamant, precum că el indică existența cablului subteran nu poate servi drept temei de a considera că pârâtul cunoștea despre existența cablului subteran care trece prin proprietatea sa, așa cum acest indicator prezintă numai un pilon de beton, fără a avea vreo indicație pe el, fără a fi marcat cu vopsea roșie și a avea vreo inscripție vizibilă „cablu subteran”, cu arătarea direcției trecerii cablului subteran.

Totodată în cazul dat nu exista nici o graniță a zonei de protecție, iar pilonul care ar indica despre existența cablului de telecomunicații subteran este instalat peste drum de proprietatea lui Bobu Iurie la o distanță ce depășește minimul stabilit.

Instanța a menționat, că contrar Legii nr.28 din 10.02.06 privind accesul de proprietăți și utilizarea partajată a infrastructurii asociate rețelelor publice de comunicații electronice, SA „Moldtelecom” nu a încheiat contract de acces pe proprietatea privată pentru utilizarea și reparația rețelelor de comunicații, nici cu proprietarul inițial Primăria s.Carahasani, și nici cu ulteriorii proprietari.

Totodată, instanța a considerat că semnele informaționale despre existența rețelelor de comunicații electronice nu sunt opozabile titularilor terenurilor de pământ, pe unde trec cablurile subterane de comunicații, ori ei urmează să fie informați de către titularii rețelelor de comunicații și să aibă încheiate contracte de servitute pentru utilizarea proprietății străine.

Prin decizia din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SA „Moldtelecom” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 06 martie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” către Iurie Bobu cu privire la repararea prejudiciului material.

Pentru a decide astfel instanța de apel a concluzionat că cerința formulată de SA „Moldtelecom” privind repararea prejudiciului material în sumă de 13 746,80 de lei

este nefondată, în condițiile în care nu a fost demonstrată în acest sens vinovăția lui Bobu Iurie în cauzarea prejudiciului pretins, nefiind întrunite la caz nici celelalte componente ale delictului. Prin urmare, nu se întrunesc temeiurile stabilite de lege pentru adjudecarea compensației pentru prejudiciul material cauzat, soluția primei instanțe fiind întemeiată.

La 24 septembrie 2019 SA „Moldtelecom” în temeiul art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) Cod de procedură civilă a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 06 martie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Menționează că instanțele de judecată au încălcat normele de drept material și procedural deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin; circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele pricinii; normele de drept material și de drept procedural au fost încălcate și aplicate eronat.

Consideră că la examinarea litigiului, instanța de fond nu a apreciat la justa valoare un șir de circumstanțe esențiale pentru justa soluționare a litigiului, menționând că SA „Moldtelecom” a respectat prevederile art.17 alin. (2), (4) din Legea comunicațiilor electronice nr.241-XVI din 15.11.2007. Astfel marcarea zonei de protecție a cablului de comunicații electronice ce trecea pe terenul privat a intimatului a fost precizată prin indicatoare instalare la o distanță de 50 metri unul de altul de-a lungul gospodăriei private. A confirmat faptul că unul din indicatoarele instalate la o distanță de 6 metri în direcție perpendiculară de la locul incidentului nu avea nici o mențiune, însă erau și alte indicatoare cu mențiunea cablu. În astfel de împrejurări intimatul avea cunoștință de cauză despre existența rețelelor edilitare în zona de aflare a gospodăriei sale.

Susține că Iurie Bobu urma să solicite acceptul în scris al furnizorului în gestiunea căruia se află rețeaua de comunicații electronice pentru executarea lucrărilor ce implică lucrări de terasament în zona de protecție a rețelelor de comunicații electronice, ceea ce nu a fost respectat de către intimat.

Indică că afirmațiile instanței de fond precum că săparea unei fântâni nu cade sub incidența Legii nr.163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor în construcții, deoarece conform art. 14 săparea fântânii se poate executa fără certificat de urbanism și autorizație de construcție nu are o justificare legală, deoarece reieșind din prevederile art. 1 din aceeași lege prevederile prezentei legi sunt obligatorii pentru autorizarea executării construcțiilor de orice gen, cu excepția obiectelor cu caracter militar sau secret, care se autorizează în mod special.

Prin urmare consideră că intimatul urma să se adreseze autorității publice locale pentru a obține certificat de urbanism pentru proiectarea și autorizație de construcție a fântânii, fapt ce nu a fost respectat.

Consideră că nu este întemeiată legal concluzia instanței precum că intimatul nu poartă răspundere materială pentru prejudiciul cauzat altei persoane fără intenție, deoarece în cazul dat forma și gradul vinovăției intimatului nu prezintă importanță, deoarece prejudiciul a fost cauzat de un izvor de pericol sporit ca rezultat a efectuării de către intimat a lucrărilor de construcție a unei fântâni în zona de protecție a rețelelor edilitare. Prin urmare, intimatul în virtutea art. 1410 Cod civil, are obligația

să repare prejudiciul cauzat persoanei vătămate, indiferent de forma și gradul de vinovăție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expeditată pentru cunoștință participanților la proces la 26 iulie 2019 (f.d. 164), fiind recepționată de SA „Moldtelecom” la 01 august 2019 (f.d. 170).

Prin urmare, SA „Moldtelecom” a declarat la 24 septembrie 2019 recurs împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldtelecom” este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldtelecom”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Moldtelecom”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh